

I. DISPOSICIÓN XERAIS

XEFATURA DO ESTADO

9981 *Lei orgánica 3/2012, do 25 de xullo, pola que se autoriza a ratificación por España do Tratado de estabilidade, coordinación e gobernanza na unión económica e monetaria entre o Reino de Bélxica, a República de Bulgaria, o Reino de Dinamarca, a República Federal de Alemaña, a República de Estonia, Irlanda, a República Helénica, o Reino de España, a República Francesa, a República Italiana, a República de Chipre, a República de Letonia, a República de Lituania, o Gran Ducado de Luxemburgo, Hungría, Malta, o Reino dos Países Baixos, a República de Austria, a República de Polonia, a República Portuguesa, Romanía, a República de Eslovenia, a República Eslovaca, a República de Finlandia e o Reino de Suecia, asinado en Bruxelas o 2 de marzo de 2012.*

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban todos os que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei orgánica.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

O Tratado de estabilidade, coordinación e gobernanza na unión económica e monetaria (TECG) foi asinado polo presidente do Goberno en Bruxelas o 2 de marzo de 2012.

A articulación do pacto fiscal, a coordinación reforzada das políticas económicas e a gobernanza da eurozona instrumentaranse a través dun acordo internacional que é o TECG. Este supón un avance cara a unha unión económica máis forte, desenvolvendo unha coordinación máis estreita dentro da zona euro con vistas a garantir unha xestión duradeira, correcta e sólida das finanzas públicas e facer así fronte a unha das principais fontes de inestabilidade financeira.

Para iso, o TECG regula tres aspectos fundamentais: a) o pacto orzamentario, que promove a disciplina orzamentaria nos asinantes, obrigando a rexistrar equilibrio ou superávit nas súas contas públicas, considerándose tal se o saldo estrutural anual alcanza o obxectivo a medio prazo (OMP) cun límite inferior máximo do 0,5% do PIB a prezos de mercado (ampliado ao 1% se a ratio de débeda pública se sitúa por debaixo do 60% e os riscos da súa sustentabilidade son baixos) e articulándose mecanismos correctores de forma automática en caso de se observaren desviacións significativas. Todas estas normas deberán incorporarse aos ordenamentos xurídicos nacionais vía disposicións preferentemente de rango constitucional, e será axustizable ante o TXUE a falta de transposición e mesmo a adopción de multas en caso de incumprimento da sentenza. O pacto orzamentario inclúe outras medidas, como a obriga de informar sobre plans de emisión de débeda pública e de presentar un programa de asociación económica e orzamentaria para os Estados en procedemento de déficit excesivo; b) coordinación reforzada de políticas económicas; c) gobernanza da eurozona creando cumios Euro polo menos dúas veces ao ano (os Estados membros non Euro poderán participar cando se considere oportuno e polo menos unha vez ao ano), cuxa preparación e seguimento se encargan ao Eurogrupo.

O TECG sinala, así mesmo, que a concesión de asistencia financeira a través do novo Tratado constitutivo do Mecanismo Europeo de Estabilidade (MEDE), feito en Bruxelas o 2 de febreiro de 2012, acordo complementario ao TECG, estará condicionada, a partir do mes de marzo de 2013, á ratificación do TECG polo membro do MEDE de que se trate.

O artigo 14 do TECG establece que o acordo entrará en vigor o 1 de xaneiro de 2013, se para entón ou ben doce partes contratantes cuxa moeda é o euro teñen depositado o

seu instrumento de ratificación ou ben o primeiro día do mes seguinte ao depósito do décimo segundo instrumento de ratificación por unha parte contratante cuxa moeda é o euro, se esta data for anterior. O acordo aplicarase a partir da súa data de entrada en vigor entre as partes contratantes cuxa moeda é o euro que o ratificasen. Aplicarase ás demais partes contratantes cuxa moeda é o euro a partir do primeiro día do mes seguinte ao depósito do seu respectivo instrumento de ratificación.

O artigo 93 da Constitución dispón que mediante lei orgánica se poderá autorizar a celebración de tratados polos cales se atribúa a unha organización ou institución internacional o exercicio de competencias derivadas da Constitución.

O preceptivo ditame do Consello de Estado sobre o acordo de referencia entende que os artigos 4 e 5 do Tratado de estabilidade, coordinación e gobernanza na unión económica e monetaria (TECG) inclúen determinacións que asignan a institucións da Unión Europea o exercicio de competencias executivas e xurisdicionais en relación cos procesos de aprobación e execución orzamentarios e de endebedamento público regulados nos artigos 134 e 135 da Constitución. Así mesmo, o artigo 7 do TECG contén unha previsión que, virtualmente, supón unha decisión dun exercicio competencial. Finalmente, a remisión que fai ao artigo 10 do TECG, ao artigo 136 do TFUE e aos procedementos de cooperación reforzada regulados nos artigos 326 ao 334 do TFUE fai que o exercicio desas competencias cobre unha dimensión xurídica diferente á que ten no ámbito da UE.

Polo tanto, ao se atribuír a unha institución internacional o exercicio de competencias derivadas da nosa Constitución, corresponde que a perfección do acordo sexa autorizada mediante lei orgánica conforme o artigo 93.

É interese de España a rápida entrada en vigor deste acordo. A crise de débeda soberana vén ameazando a estabilidade da eurozona desde maio de 2010 e afecta tamén España. A persistencia da crise de confianza que continúa minando a estabilidade da nosa moeda única e a necesidade de transmitir confianza aos mercados con prontitude e de forma definitiva avalan a importancia deste tratado, con cuxa entrada en vigor se envía un sinal positivo tanto aos cidadáns como aos mercados financeiros.

Por todo iso, o Goberno considera desexable que o instrumento de ratificación por parte de España do tratado de referencia poida ser depositado canto antes.

Artigo único. *Autorización da ratificación.*

Autorízase a ratificación por España do Tratado de estabilidade, coordinación e gobernanza na unión económica e monetaria entre o Reino de Bélxica, a República de Bulgaria, o Reino de Dinamarca, a República Federal de Alemaña, a República de Estonia, Irlanda, a República Helénica, o Reino de España, a República Francesa, a República Italiana, a República de Chipre, a República de Letonia, a República de Lituania, o Gran Ducado de Luxemburgo, Hungría, Malta, o Reino dos Países Baixos, a República de Austria, a República de Polonia, a República Portuguesa, Romanía, a República de Eslovenia, a República Eslovaca, a República de Finlandia e o Reino de Suecia, asinado en Bruxelas o 2 de marzo de 2012.

Disposición derradeira única. *Entrada en vigor.*

Esta lei orgánica entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Por tanto,
Mando a todos os españois, particulares e autoridades, que cumpran e fagan cumprir esta lei orgánica.

Madrid, 25 de xullo de 2012.

JUAN CARLOS R.

TRATADO DE ESTABILIDADE, COORDINACIÓN E GOBERNANZA NA UNIÓN ECONÓMICA E MONETARIA

O Reino de Bélxica, a República de Bulgaria, o Reino de Dinamarca, a República Federal de Alemaña, a República de Estonia, Irlanda, a República Helénica, o Reino de España, a República Francesa, a República Italiana, a República de Chipre, a República de Estonia, a República de Lituania, o Gran Ducado de Luxemburgo, Hungría, Malta, o Reino dos Países Baixos, a República de Austria, a República de Polonia, a República Portuguesa, Romanía, a República de Eslovenia, a República Eslovaca, a República de Finlandia e o Reino de Suecia, denominados no sucesivo «as partes contratantes»,

Conscientes da súa obriga, na súa condición de Estados membros da Unión Europea, de consideraren as súas políticas económicas como unha cuestión de interese común,

Desexando propiciar as condicións para un crecemento económico máis intenso na Unión Europea, e desenvolver para iso unha coordinación cada vez máis estreita das políticas económicas na zona do euro,

Tendo presente que a necesidade de que os gobernos manteñan unhas finanzas públicas saneadas e sustentables e eviten un déficit público excesivo é de vital importancia para salvagardar a estabilidade da zona do euro no seu conxunto e, en consecuencia, require a introdución de normas específicas, incluída unha «regra de equilibrio orzamentario» e un mecanismo automático de adopción de medidas correctoras,

Conscientes da necesidade de garantir que o seu déficit público non exceda o 3% do seu produto interior bruto a prezos de mercado e que a súa débeda pública non sexa superior ao 60% do seu produto interior bruto a prezos de mercado ou descenda de maneira suficiente para aproximarse a este valor,

Lembrando que as partes contratantes, como Estados membros da Unión Europea, se deben abster de toda medida que poida pór en perigo a consecución dos obxectivos da Unión no marco da unión económica, en particular a práctica de acumular débeda fóra das contas públicas,

Tendo presente que os xefes de Estado ou de Goberno dos Estados membros da zona do euro pactaron, o 9 de decembro de 2011, unha arquitectura reforzada para a unión económica e monetaria, baseada nos tratados nos cales se fundamenta a Unión Europea e que facilite a aplicación das medidas adoptadas sobre a base dos artigos 121, 126 e 136 do Tratado de funcionamento da Unión Europea,

Tendo presente que o obxectivo dos xefes de Estado ou de Goberno dos Estados membros da zona do euro e doutros Estados membros da Unión Europea é incorporar o antes posible as disposicións do presente tratado aos tratados nos cales se fundamenta a Unión Europea,

Congratulándose das propostas legislativas presentadas pola Comisión Europea para a zona do euro o 23 de novembro de 2011 no marco dos tratados nos cales se fundamenta a Unión Europea, que se refiren ao reforzo da supervisión económica e orzamentaria dos Estados membros que padecen ou corren o risco de padecer dificultades graves polo que respecta á súa estabilidade financeira, así como a disposicións comúns para o seguimento e a avaliación dos proxectos de plans orzamentarios e para que se garanta a corrección do déficit orzamentario excesivo dos Estados membros, e tomando nota da intención da Comisión Europea de presentar novas propostas legislativas para a zona do euro que se refiren, en particular, á información previa sobre os plans de emisión de débeda, a programas de colaboración económica en que se expoñan de maneira pormenorizada as reformas estruturais dos Estados membros que sexan obxecto dun procedemento de déficit excesivo, así como á coordinación dos grandes plans de reforma da política económica dos Estados membros,

Expresando a súa disposición a apoiar as propostas que a Comisión Europea poida presentar para reforzar aínda máis o Pacto de estabilidade e crecemento mediante a fixación, para os Estados membros cuxa moeda é o euro, dunha nova marxe de variación para os obxectivos a medio prazo en consonancia cos límites establecidos no presente tratado,

Tomando nota de que, ao examinar e supervisar os compromisos orzamentarios asumidos en virtude do presente tratado, a Comisión Europea actuará no marco das súas

competencias en virtude do Tratado de funcionamento da Unión Europea, en particular os seus artigos 121, 126 e 136,

Observando en particular que, con respecto á aplicación da «regra de equilibrio orzamentario» establecida no artigo 3 do presente tratado, esa supervisión se efectuará mediante a fixación de obxectivos nacionais específicos a medio prazo e de calendarios de converxencia, segundo proceda, para cada parte contratante,

Observando que os obxectivos a medio prazo se deben actualizar periodicamente consonte un método establecido de común acordo, cuxos principais parámetros tamén se deben revisar periodicamente, que reflecta adecuadamente os riscos dos pasivos explícitos e implícitos para as finanzas públicas, tal e como aparece plasmado nos obxectivos do Pacto de estabilidade e crecemento,

Observando que se debe avaliar se se avanzou o suficiente cara aos obxectivos a medio prazo mediante unha valoración xeral que tome como punto de referencia o saldo estrutural e inclúa unha análise do gasto unha vez tidas en conta as medidas discrecionais relativas aos ingresos, en consonancia co que dispoña o dereito da Unión Europea, en particular o Regulamento (CE) n.º 1466/1997 do Consello, do 7 de xullo de 1997, relativo ao reforzamento da supervisión das situacións orzamentarias e á supervisión e coordinación das políticas económicas, modificado polo Regulamento (UE) n.º 1175/2011 do Parlamento Europeo e do Consello, do 16 de novembro de 2011 («o Pacto de estabilidade e crecemento revisado»),

Observando que o mecanismo corrector que han de introducir as partes contratantes debe tender a corrixir as desviacións do obxectivo a medio prazo ou da senda de axuste, incluído o seu impacto agregado sobre a dinámica da débeda pública,

Observando que o cumprimento da obriga das partes contratantes de traspor a «regra de equilibrio orzamentario» nos seus ordenamentos xurídicos nacionais, mediante disposicións vinculantes, permanentes e preferentemente de rango constitucional, debe estar suxeito á xurisdición do Tribunal de Xustiza da Unión Europea, de conformidade co artigo 273 do Tratado de funcionamento da Unión Europea,

Recordando que o artigo 260 do Tratado de funcionamento da Unión Europea faculta o Tribunal de Xustiza da Unión Europea para impor o pagamento dunha suma a tanto global ou dunha multa coercitiva ao Estado membro da Unión Europea que incumprise unha das súas sentenzas, e lembrando que a Comisión Europea estableceu criterios para determinar a suma a tanto global ou a multa coercitiva que se debe impor no marco do citado artigo,

Lembrando a necesidade de facilitar a adopción de medidas no marco do procedemento de déficit excesivo da Unión Europea con respecto a Estados membros cuxa moeda é o euro e cuxo déficit público, previsto ou real, exceda o 3% do produto interior bruto, e de reforzar ao mesmo tempo de maneira considerable o obxectivo do dito procedemento, a saber, alentar e, en caso necesario, obrigar a tal Estado membro a reducir o déficit que se poida ter detectado,

Lembrando a obriga para as partes contratantes cuxa débeda pública exceda o valor de referencia do 60% de reducila a un ritmo medio dunha vinteava parte ao ano como referencia,

Tendo presente a necesidade de respectar, na aplicación do presente tratado, a función específica que desempeñan os interlocutores sociais, tal e como a recoñecen as leis ou os ordenamentos xurídicos nacionais de cada unha das partes contratantes,

Subliñando que ningunha das disposicións do presente tratado se debe interpretar como unha alteración das condicións de política económica en que se concedese asistencia financeira a unha parte contratante nun programa de estabilización con participación da Unión Europea, dos seus Estados membros ou do Fondo Monetario Internacional,

Observando que o correcto funcionamento da unión económica e monetaria exige que as partes contratantes cooperen co fin de acadar unha política económica que, sobre a base dos mecanismos de coordinación da política económica definidos nos tratados nos cales se fundamenta a Unión Europea, lles permita adoptar as iniciativas e medidas necesarias en todos os ámbitos que sexan esenciais para o correcto funcionamento da zona do euro,

Observando, en particular, a vontade das partes contratantes de utilizar de maneira máis activa a cooperación reforzada, a teor do artigo 20 do Tratado da Unión Europea e dos artigos 326 ao 334 do Tratado de funcionamento da Unión Europea, sen prexudicar o mercado interior, así como a vontade de facer pleno uso de medidas específicas para os Estados membros cuxa moeda é o euro, de conformidade co artigo 136 do Tratado de funcionamento da Unión Europea, e dun procedemento de debate e coordinación previos entre as partes contratantes cuxa moeda é o euro de todas as reformas importantes da política económica que proxecten, co fin de establecer como referencia as prácticas máis idóneas,

Lembrando que os xefes de Estado ou de Goberno dos Estados membros da zona do euro acordaron o 26 de outubro de 2011 mellorar a gobernanza da zona do euro, incluída a celebración de polo menos dúas reunións de Cumio do Euro ao ano, que se deberán convocar, salvo que existan circunstancias excepcionais que o xustifiquen, inmediatamente despois das reunións do Consello Europeo ou daquelas nas cales participen todas as partes contratantes que ratificasen o presente tratado,

Lembrando que os xefes de Estado ou de Goberno dos Estados membros da zona do euro e doutros Estados membros da Unión Europea referendaron o 25 de marzo de 2011 o Pacto polo Euro Plus, que sinala as cuestións esenciais para fomentar a competitividade na zona do euro,

Destacando a importancia do Tratado constitutivo do Mecanismo Europeo de Estabilidade como elemento da estratexia global de fortalecemento da unión económica e monetaria e,

Sinalando que a concesión de asistencia financeira no marco dos novos programas en virtude do Mecanismo Europeo de Estabilidade estará condicionada, a partir do 1 de marzo de 2013, á ratificación do presente tratado pola parte contratante de que se trate e, tras a expiración do período de transposición a que se refire o artigo 3, número 2 do presente tratado, ao cumprimento dos requisitos de tal artigo,

Observando que o Reino de Bélxica, a República Federal de Alemaña, a República de Estonia, Irlanda, a República Helénica, o Reino de España, a República Francesa, a República Italiana, a República de Chipre, o Gran Ducado de Luxemburgo, Malta, o Reino dos Países Baixos, a República de Austria, a República Portuguesa, a República de Eslovenia, a República Eslovaca e a República de Finlandia son partes contratantes cuxa moeda é o euro e que, como tales, estarán vinculadas polo presente tratado desde o primeiro día do mes seguinte ao depósito do seu instrumento de ratificación se o tratado está en vigor nesa data,

Observando, así mesmo, que a República de Bulgaria, o Reino de Dinamarca, a República de Letonia, a República de Lituania, Hungría, a República de Polonia, Romanía e o Reino de Suecia son partes contratantes que, como Estados membros da Unión Europea, están acollidas, na data da sinatura do presente tratado, a unha excepción á participación na moeda única e que, mentres non se derroque esa excepción, unicamente poden quedar vinculadas por aquelas disposicións dos títulos III e IV do presente tratado polas cales se declaren, no momento do depósito do seu instrumento de ratificación ou nunha data posterior, dispostas a vincularse,

Conviñeron nas disposicións seguintes:

TÍTULO I

Obxecto e ámbito de aplicación

Artigo 1.

1. En virtude do presente tratado, as partes contratantes acordan, na súa condición de Estados membros da Unión Europea, reforzar o piar económico da unión económica e monetaria mediante a adopción dun conxunto de normas destinadas a promover a disciplina orzamentaria a través dun pacto orzamentario, a reforzar a coordinación das súas políticas económicas e a mellorar a gobernanza da zona do euro, apoiando así a consecución dos obxectivos da Unión Europea en materia de crecemento sustentable, emprego, competitividade e cohesión social.

2. Este tratado aplicarase integramente ás partes contratantes cuxa moeda é o euro. Aplicarase, así mesmo, ás demais partes contratantes na medida e nas condicións establecidas no artigo 14.

TÍTULO II

Coherencia e relación co dereito da Unión

Artigo 2.

1. As partes contratantes aplicarán e interpretarán o presente tratado de conformidade cos tratados nos cales se fundamenta a Unión Europea, en particular o artigo 4, número 3, do Tratado da Unión Europea, e co dereito da Unión Europea, incluído o dereito procesual cando sexa necesaria a adopción de dereito derivado.

2. Este tratado será de aplicación na medida en que sexa compatible cos tratados nos cales se fundamenta a Unión Europea e co dereito da Unión Europea. Non afectará as competencias da Unión para actuar no ámbito da unión económica.

TÍTULO III

Pacto orzamentario

Artigo 3.

1. As partes contratantes aplicarán, ademais das súas obrigas en virtude do dereito da Unión Europea e sen prexuízo delas, as normas establecidas no presente artigo:

a) A situación orzamentaria das administracións públicas de cada parte contratante será de equilibrio ou de superávit;

b) A norma establecida na letra a) considerarase respectada se o saldo estrutural anual das administracións públicas alcanza o obxectivo nacional específico a medio prazo, definido no Pacto de estabilidade e crecemento revisado, cun límite inferior de déficit estrutural do 0,5% do produto interior bruto a prezos de mercado. As partes contratantes garantirán a rápida converxencia cara ao seu respectivo obxectivo a medio prazo. A Comisión Europea propondrá o calendario para lograr esa converxencia tomando en consideración os riscos específicos para a sustentabilidade de cada país. Os avances cara ao obxectivo a medio prazo e a súa observancia serán obxecto dunha avaliación global que tome como referencia o saldo estrutural e inclúa unha análise do gasto excluídas as medidas discrecionais relativas aos ingresos, en consonancia co Pacto de estabilidade e crecemento revisado;

c) As partes contratantes poderanse desviar temporalmente do seu obxectivo a medio prazo respectivo ou da senda de axuste cara ao citado obxectivo unicamente nas circunstancias excepcionais definidas no número 3, letra b);

d) Cando a proporción entre a débeda pública e o produto interior bruto a prezos de mercado estea moi por debaixo do 60% e os riscos para a sustentabilidade a longo prazo das finanzas públicas sexan baixos, o límite inferior do obxectivo a medio prazo especificado na letra b) poderá alcanzar un déficit estrutural máximo do 1% do produto interior bruto a prezos de mercado;

e) No caso de que se observen desviacións significativas do obxectivo a medio prazo ou da senda de axuste cara ao citado obxectivo, activarase automaticamente un mecanismo corrector. Este mecanismo incluírá a obriga da parte contratante de que se trate de aplicar medidas para corrixir as desviacións nun prazo de tempo determinado.

2. As normas establecidas no número 1 incorporaranse ao dereito nacional das partes contratantes, como máis tarde, un ano despois da data de entrada en vigor do presente tratado, mediante disposicións que teñan forza vinculante e sexan de carácter permanente, preferentemente de rango constitucional, ou cuxo respecto e cumprimento estean doutro modo plenamente garantidos ao longo dos procedementos orzamentarios

nacionais. As partes contratantes establecerán a escala nacional o mecanismo corrector mencionado no número 1, letra e), sobre a base dos principios comúns que propoña a Comisión Europea, relativos en particular á natureza, ao alcance e ao calendario da medida correctora que se adopte, igualmente en caso de circunstancias excepcionais, e á función e independencia das institucións responsables a escala nacional de supervisar a observancia das normas establecidas no número 1. Este mecanismo corrector respectará plenamente as prerrogativas dos parlamentos nacionais.

3. Para os efectos do presente artigo, serán de aplicación as definicións establecidas no artigo 2 do Protocolo (n.º 12) sobre o procedemento aplicable en caso de déficit excesivo, anexo aos tratados da Unión Europea.

Para os efectos deste artigo aplicaranse, ademais, as seguintes definicións:

a) Por «saldo estrutural anual das administracións públicas» entenderase o saldo anual axustado en función do ciclo, unha vez excluídas as medidas puntuais e as de carácter temporal;

b) Por «circunstancias excepcionais» entenderase aquel acontecemento inusual que estea fóra do control da parte contratante afectada e teña unha grande incidencia na situación financeira das administracións públicas ou aqueles períodos de grave recesión económica a teor do Pacto de estabilidade e crecemento revisado, sempre que a desviación temporal da parte contratante afectada non poña en perigo a sustentabilidade orzamentaria a medio prazo.

Artigo 4.

Cando a proporción entre a débeda pública e o produto interior bruto dunha parte contratante exceda o valor de referencia do 60% mencionado no artigo 1 do Protocolo (n.º 12) sobre o procedemento aplicable en caso de déficit excesivo, anexo aos tratados da Unión Europea, tal parte contratante reducirá a un ritmo medio dunha vinteava parte ao ano como referencia, segundo o disposto no artigo 2 do Regulamento (CE) n.º 1467/1997 do Consello, do 7 xullo de 1997, relativo á aceleración e clarificación do procedemento de déficit excesivo, modificado polo Regulamento (UE) n.º 1177/2011 do Consello, do 8 de novembro de 2011. A existencia dun déficit excesivo debida ao incumprimento do criterio da débeda decidírase de conformidade co procedemento establecido no artigo 126 do Tratado de funcionamento da Unión Europea.

Artigo 5.

1. Aquela parte contratante que sexa obxecto dun procedemento de déficit excesivo conforme os tratados nos cales se fundamenta a Unión Europea establecerá un programa de colaboración orzamentaria e económica en que inclúa unha descrición pormenorizada das reformas estruturais que se deberán adoptar e aplicar co fin de garantir unha corrección efectiva e duradeira do seu déficit excesivo. O contido e a forma destes programas definiranse en virtude do dereito da Unión Europea. A presentación destes programas ao Consello da Unión Europea e á Comisión Europea para a súa aprobación, así como o seu seguimento, terán lugar ao abeiro dos procedementos de supervisión establecidos no Pacto de estabilidade e crecemento.

2. A execución do programa de colaboración orzamentaria e económica e dos plans orzamentarios anuais relacionados será supervisada polo Consello da Unión Europea e a Comisión Europea.

Artigo 6.

Co fin de coordinar mellor a planificación das súas emisións de débeda nacional, as partes contratantes informarán con antelación o Consello da Unión Europea e a Comisión Europea dos seus plans de emisión de débeda pública.

Artigo 7.

As partes contratantes cuxa moeda é o euro comprométense, no pleno respecto dos requisitos procedementais establecidos nos tratados nos cales se fundamenta a Unión Europea, a apoiar as propostas ou recomendacións formuladas pola Comisión Europea cando esta considere que un Estado membro da Unión Europea cuxa moeda é o euro incumpre o criterio do déficit no marco dun procedemento de déficit excesivo. Esta obriga non será aplicable cando se constate que unha maioría cualificada das partes contratantes cuxa moeda é o euro, calculada por analoxía coas disposicións pertinentes dos tratados nos cales se fundamenta a Unión Europea e sen ter en conta a posición da parte contratante afectada, se opón á decisión proposta ou recomendada.

Artigo 8.

1. Invítase a Comisión Europea a presentar no seu debido momento ás partes contratantes un informe sobre as disposicións adoptadas por cada unha delas en cumprimento do disposto no artigo 3, número 2. Se a Comisión Europea, tras brindarlle á parte contratante afectada a oportunidade de presentar as súas observacións, conclúe no seu informe que esta incumpriu o disposto no artigo 3, número 2, o asunto será sometido ao Tribunal de Xustiza da Unión Europea por unha ou máis partes contratantes. Cando unha parte contratante considere, con independencia do informe da Comisión, que outra parte contratante incumpriu o disposto no artigo 3, número 2, poderá someter igualmente o asunto ao Tribunal de Xustiza. En ambos os casos, a sentenza do Tribunal de Xustiza será vinculante para as partes no procedemento, que adoptarán as medidas necesarias para dar cumprimento á sentenza no prazo que decida o citado tribunal.

2. Se, sobre a base da súa propia apreciación ou da da Comisión Europea, unha parte contratante considera que outra parte contratante non adoptou as medidas necesarias para dar cumprimento á sentenza do Tribunal de Xustiza a que se refire o número 1, poderá someter o asunto ao Tribunal de Xustiza e solicitar a imposición de sancións pecuniarias segundo os criterios establecidos pola Comisión Europea no marco do artigo 260 do Tratado de funcionamento da Unión Europea. Se o Tribunal de Xustiza declara que a parte contratante afectada incumpriu a súa sentenza, poderá condenala ao pagamento dunha suma a tanto global ou dunha multa coercitiva adaptada ás circunstancias, que non excederá o 0,1% do seu produto interior bruto. Os importes impostos a unha parte contratante cuxa moeda é o euro serán pagadoiros ao Mecanismo Europeo de Estabilidade. Nos demais casos, os pagamentos imputaranse ao orzamento xeral da Unión Europea.

3. Este artigo constitúe un compromiso entre as partes contratantes consonte o artigo 273 do Tratado de funcionamento da Unión Europea.

TÍTULO IV

Coordinación das políticas económicas e converxencia

Artigo 9.

Sobre a base da coordinación das políticas económicas definida no Tratado de funcionamento da Unión Europea, as partes contratantes comprométense a cooperar co fin de acadar unha política económica que fomente o correcto funcionamento da unión económica e monetaria e o crecemento económico mediante unha converxencia e competitividade reforzadas. Con este fin, as partes contratantes adoptarán as iniciativas e medidas necesarias en todos os ámbitos que sexan esenciais para o correcto funcionamento da zona do euro, de conformidade cos obxectivos de fomento da competitividade, promoción do emprego, contribución á sustentabilidade das finanzas públicas e reforzo da estabilidade financeira.

Artigo 10.

De conformidade coas disposicións dos tratados nos cales se fundamenta a Unión Europea, as partes contratantes decláranse dispostas a facer un uso activo, cando proceda e sexa necesario, de medidas específicas para os Estados membros cuxa moeda é o euro, a teor do artigo 136 do Tratado de funcionamento da Unión Europea, así como da cooperación reforzada, a teor do artigo 20 do Tratado da Unión Europea e dos artigos 326 ao 334 do Tratado de funcionamento da Unión Europea, en cuestións que sexan esenciais para o correcto funcionamento da zona do euro, sen prexudicar o mercado interior.

Artigo 11.

Co fin de establecer como referencia as prácticas máis idóneas e de cooperar co fin de acadar unha política económica máis estreitamente coordinada, as partes contratantes garanten que todas as grandes reformas de política económica que proxecten levar a cabo se debaterán previamente e, de ser o caso, se coordinarán entre si. Participarán en tal coordinación as institucións da Unión Europea segundo o requira o dereito da Unión Europea.

TÍTULO V

Gobernanza da zona do euro

Artigo 12.

1. Os xefes de Estado ou de Goberno das partes contratantes cuxa moeda é o euro celebrarán de maneira informal reunións do Cumio do Euro, xunto co presidente da Comisión Europea. Convidarase o presidente do Banco Central Europeo a participar en tales reunións.

O presidente do Cumio do Euro será designado por maioría simple polos xefes de Estado ou de Goberno das partes contratantes cuxa moeda é o euro ao mesmo tempo que o Consello Europeo elixa o seu presidente e para un mandato de igual duración.

2. Realizaranse reunións do Cumio do Euro cando sexa necesario e, como mínimo, dúas veces ao ano, para debater cuestións relativas ás responsabilidades específicas que comparten con respecto á moeda única as partes contratantes cuxa moeda é o euro, outras cuestións relacionadas coa gobernanza da zona do euro e coas normas que lle son aplicables, así como as orientacións estratéxicas para a dirección das políticas económicas co fin de aumentar a converxencia na zona do euro.

3. Os xefes de Estado ou de Goberno das partes contratantes distintas daquelas cuxa moeda é o euro que ratificasen este tratado participarán nos debates das reunións do Cumio do Euro sobre a competitividade das partes contratantes, a modificación da arquitectura xeral da zona do euro e as normas fundamentais que se lle aplicarán no futuro así como, cando proceda e como mínimo unha vez ao ano, en debates sobre cuestións específicas de aplicación do presente Tratado de estabilidade, coordinación e gobernanza na unión económica e monetaria.

4. O presidente do Cumio do Euro garantirá a preparación e continuidade das reunións do cumio, en estreita cooperación co presidente da Comisión Europea. O Eurogrupo será o órgano encargado da preparación e do seguimento das reunións do Cumio do Euro e o seu presidente poderá ser invitado a asistir a tales reunións con ese fin.

5. Poderase convidar o presidente do Parlamento Europeo a comparecer. O presidente do Cumio do Euro presentará un informe ao Parlamento Europeo despois de cada reunión do Cumio do Euro.

6. O presidente do Cumio do Euro manterá cumpridamente informados dos preparativos e resultados das reunións do cumio as partes contratantes distintas daquelas cuxa moeda é o euro e os demais Estados membros da Unión Europea.

Artigo 13.

De conformidade co disposto no título II do Protocolo (n.º 1) sobre o cometido dos parlamentos nacionais na Unión Europea, anexo aos tratados da Unión Europea, o Parlamento Europeo e os parlamentos nacionais das partes contratantes decidirán conxuntamente a organización e a promoción dunha conferencia de representantes das comisións pertinentes do Parlamento Europeo e das dos parlamentos nacionais, co fin de debater políticas orzamentarias e outras cuestións do ámbito deste tratado.

TÍTULO VI

Disposicións xerais e derradeiras

Artigo 14.

1. Este tratado será ratificado polas partes contratantes de conformidade coas súas respectivas normas constitucionais. Os instrumentos de ratificación depositaranse ante a Secretaría Xeral do Consello da Unión Europea («o depositario»).

2. Este tratado entrará en vigor o 1 de xaneiro de 2013, sempre que doce partes contratantes cuxa moeda é o euro depositasen o seu instrumento de ratificación, ou o primeiro día do mes seguinte ao depósito do décimo segundo instrumento de ratificación por unha parte contratante cuxa moeda é o euro, optándose pola data que sexa anterior.

3. Este tratado aplicarase a partir da súa data de entrada en vigor ás partes contratantes cuxa moeda é o euro que o ratificasen. Aplicarase ás demais partes contratantes cuxa moeda é o euro a partir do primeiro día do mes seguinte ao depósito do respectivo instrumento de ratificación.

4. Malia o disposto nos números 3 e 5, o título V aplicarase a todas as partes contratantes de que se trate a partir da data de entrada en vigor deste tratado.

5. Este tratado aplicarase ás partes contratantes acollidas a unha excepción, segundo a definición do artigo 139, número 1, do Tratado de funcionamento da Unión Europea ou do Protocolo (n.º 16) sobre determinadas disposicións relativas a Dinamarca, anexo aos tratados da Unión Europea, que ratificasen este tratado, a partir do día en que teña efecto a decisión de derogación dunha ou doutra excepción, salvo no caso de que a parte contratante interesada manifeste a súa intención de quedar vinculada nunha data anterior pola totalidade ou unha parte das disposicións dos títulos III e IV deste tratado.

Artigo 15.

Este tratado estará aberto á adhesión dos Estados membros da Unión Europea que non sexan partes contratantes. A adhesión farase efectiva, mediante o depósito do instrumento de adhesión ante o depositario, que o notificará ás demais partes contratantes. Unha vez autenticado polas partes contratantes, o texto deste tratado na lingua oficial do Estado membro adherente, pola súa vez lingua oficial e lingua de traballo das institucións da Unión, depositarase nos arquivos do depositario como texto auténtico do presente tratado.

Artigo 16.

No prazo máximo de cinco anos a partir da data de entrada en vigor deste tratado adoptaranse, sobre a base dunha avaliación da experiencia na súa aplicación, as medidas necesarias, de conformidade co disposto no Tratado da Unión Europea e no Tratado de funcionamento da Unión Europea, co fin de incorporar o contido deste tratado ao marco xurídico da Unión Europea.

Feito en Bruxelas, o dous de marzo do ano dous mil doce.

Este tratado, redactado nun único exemplar orixinal en linguas alemá, búlgara, danesa, eslovaca, eslovena, española, estona, finesa, francesa, grega, húngara, inglesa, irlandesa, italiana, letona, lituana, maltesa, neerlandesa, polaca, portuguesa, romanese e

sueca, cuxos textos son igualmente auténticos, será depositado nos arquivos do depositario, que transmitirá unha copia autenticada a cada unha das partes contratantes.

ACTA DA SINATURA DO TRATADO DE ESTABILIDADE, COORDINACIÓN E GOBERNANZA NA UNIÓN ECONÓMICA E MONETARIA

Os plenipotenciarios do Reino de Bélxica, a República de Bulgaria, o Reino de Dinamarca, a República Federal de Alemaña, a República de Estonia, Irlanda, a República Helénica, o Reino de España, a República Francesa, a República Italiana, a República de Chipre, a República de Letonia, a República de Lituania, o Gran Ducado de Luxemburgo, Hungría, Malta, o Reino dos Países Baixos, a República de Austria, a República de Polonia, a República Portuguesa, Romanía, a República de Eslovenia, a República Eslovaca, a República de Finlandia e o Reino de Suecia asinaron hoxe o Tratado de estabilidade, coordinación e gobernanza na unión económica e monetaria.

Con tal motivo, os asinantes acordan xuntar á presente acta os seguintes acordos.

Feito en Bruxelas o 2 de marzo de 2012.

ANEXO

Tratado de estabilidade, coordinación e gobernanza na unión económica e monetaria

Acordo suscrito polas partes contratantes no momento da sinatura relativo ao artigo 8 do Tratado

Aplicarase o acordado a seguir ao sometemento dun asunto ao Tribunal de Xustiza da Unión Europea de conformidade co artigo 8, número 1, segunda frase, do Tratado de estabilidade, coordinación e gobernanza na unión económica e monetaria (no sucesivo «o Tratado») e sobre a base do artigo 273 do Tratado de funcionamento da Unión Europea, de concluír a Comisión nun informe dirixido ás partes contratantes que unha delas incumpriu o disposto no artigo 3, número 2, do Tratado:

(1) A demanda pola que se inste o Tribunal de Xustiza a que declare que unha parte contratante incumpriu o disposto no artigo 3, número 2, do Tratado, a teor da conclusión do informe da Comisión, será presentada na Secretaría do Tribunal de Xustiza polos demandantes a que se refire o punto (2) no prazo de tres meses a partir da recepción polas partes contratantes do informe da Comisión en que se conclúa que unha parte contratante incumpriu o disposto no citado artigo 3, número 2. Os demandantes actuarán en interese de, e en estreita cooperación con, todas as partes contratantes vinculadas polos artigos 3 e 8 do Tratado, con excepción da parte contratante contra a cal se someta o asunto, e de conformidade co Estatuto e o Regulamento de procedemento do Tribunal de Xustiza.

(2) Serán demandantes as partes contratantes vinculadas polos artigos 3 e 8 do Tratado que sexan Estados membros integrantes do grupo predeterminado de tres Estados membros que exerzan a presidencia do Consello da Unión Europea de acordo co artigo 1, número 4, do Regulamento interno do Consello (trío de presidencias(1)) na data da publicación do informe da Comisión, na medida en que en tal data: i) non se considere, a teor dun informe da Comisión, que incumpriro as súas obrigas en virtude do artigo 3, número 2, do Tratado; ii) non estean incursos doutro modo en procedementos ante o Tribunal de Xustiza en virtude do artigo 8, números 1 ou 2, do Tratado; e iii) non se encontren na incapacidade de actuar por razóns motivadas de carácter fundamental de acordo cos principios xerais do dereito internacional. Se ningún dos tres Estados membros cumpre estes criterios, corresponderá aos membros do anterior trío de presidencias someter o asunto ao Tribunal de Xustiza, nas mesmas condicións.

1. A lista dos tríos de presidencias sucesivos figura no anexo I da Decisión 2009/908/UE do Consello, do 1 de decembro de 2009, pola que se establecen as normas de desenvolvemento da Decisión do Consello Europeo relativa ao exercicio da presidencia do Consello da Presidencia dos órganos preparatorios do Consello (DO L 322 do 9.12.2009, p. 28, corrixida no DO L 344 do 23.12.2009, p. 56).

(3) Por petición dos demandantes, as partes contratantes en cuxo interese se sometese o asunto prestaranlles todo o apoio técnico ou loxístico necesario durante o procedemento ante o Tribunal de Xustiza.

(4) As custas en que incorran os demandantes como consecuencia da sentenza do Tribunal de Xustiza asumiran as conxuntamente todas as partes contratantes no interese das cales se sometese o asunto.

(5) Se a Comisión conclúe nun novo informe que a parte contratante afectada deixou de incumprir o disposto no artigo 3, número 2, do Tratado, os demandantes informarán inmediatamente por escrito o Tribunal de Xustiza da súa desistencia do procedemento, de acordo coas disposicións pertinentes do Regulamento de procedemento do Tribunal de Xustiza.

(6) Sobre a base da apreciación da Comisión Europea de que unha parte contratante non adoptou as medidas necesarias para dar cumprimento á sentenza do Tribunal de Xustiza a que se refire o artigo 8, número 1, do Tratado, as partes contratantes vinculadas polos artigos 3 e 8 do Tratado declaran a súa intención de facer pleno uso do procedemento establecido polo artigo 8, número 2, para someter o asunto ao Tribunal de Xustiza, en virtude do acordado para efectos da aplicación do artigo 8, número 1.

DECLARACIÓN DA REPÚBLICA DE BULGARIA CON OCASIÓN DA SINATURA DO TRATADO DE ESTABILIDADE, COORDINACIÓN E GOBERNANZA NA UNIÓN ECONÓMICA E MONETARIA

De conformidade coa Decisión da Asemblea Nacional do 27 de xaneiro de 2012, promulgada en Boletín do Estado o 3 de febreiro, Bulgaria ten a intención de aplicar o disposto no título III do Tratado de estabilidade, coordinación e gobernanza na unión económica e monetaria tras a súa ratificación pola Asemblea Nacional.

Bulgaria está disposta a aplicar o Tratado na súa totalidade a partir da data da súa adhesión á zona do euro, segundo o disposto no artigo 5 da Acta relativa ás condicións de adhesión da República de Bulgaria e de Romanía e ás adaptacións dos tratados nos cales se fundamenta a Unión Europea.

DECLARACIÓN DO REINO DE BÉLXICA RELATIVA AOS PARLAMENTOS NACIONAIS

Bélxica especifica que, en virtude do seu dereito constitucional, tanto a Cámara de Representantes e o Senado do Parlamento Federal como as asembleas parlamentarias das comunidades e rexións actúan, no marco das súas competencias, como compoñentes do Parlamento Nacional para os efectos do Tratado de estabilidade, coordinación e gobernanza na unión económica e monetaria.